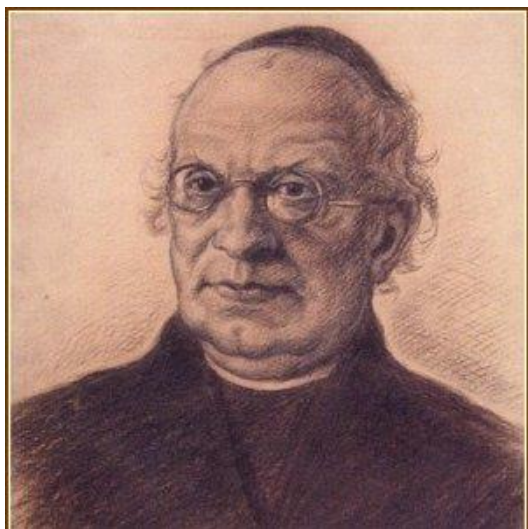

PAVEL JOSEF VEJVANOVSKÝ

Pavel Josef Vejvanovský se narodil v roce 1639 nebo 1640 v Hlučíně a zemřel 24. července 1693 v Kroměříži. Byl českým hudebním skladatelem období baroka. Spolu s Adamem Michnou z Otradovic jsou považováni za nejvýznamnější české hudebníky 17. století.

Přesné datum skladatelova narození není známo, pouze nepřímo je odvozován rok 1639. Jeho rodiče žili postupně v Hlučíně, Moravské Ostravě a Hukvaldech. Na Hukvaldech působil otec Pavla Josefa jako kaprál hradní strážě.

V letech 1656 – 1660 studoval Pavel Josef Vejvanovský na jezuitském gymnáziu v Opavě, kde se seznámil se skladateli Heinrichem Ignazem Franzem Biberem a Philippem Rittlerem, kteří na jeho hudební vývoj měli prokazatelný vliv.

Po skončení studií vstoupil Vejvanovský do služeb olomouckého biskupa Karla Lichtensteina jako člen orchestru, působícího v Kroměříži.

Po odchodu skladatele Heinricha Ignaze Franze Bibera do Salzburgu byl v roce 1664 Vejvanovský jmenován jeho nástupcem jako dvorní trumpetista kroměřížského zámku a dómský kapelník chrámu svatého Mořice v Olomouci. V té době začíná jeho skladatelská dráha – první dochovaná kompozice pochází právě z tohoto roku.

V roce 1666 se Vejvanovský oženil. Z manželství s Annou Terezou, dcerou kroměřížského purkmistra Filipa Minikatora, jejíž rodina pocházela ze švýcarského města Lugano, se narodilo osm dětí.

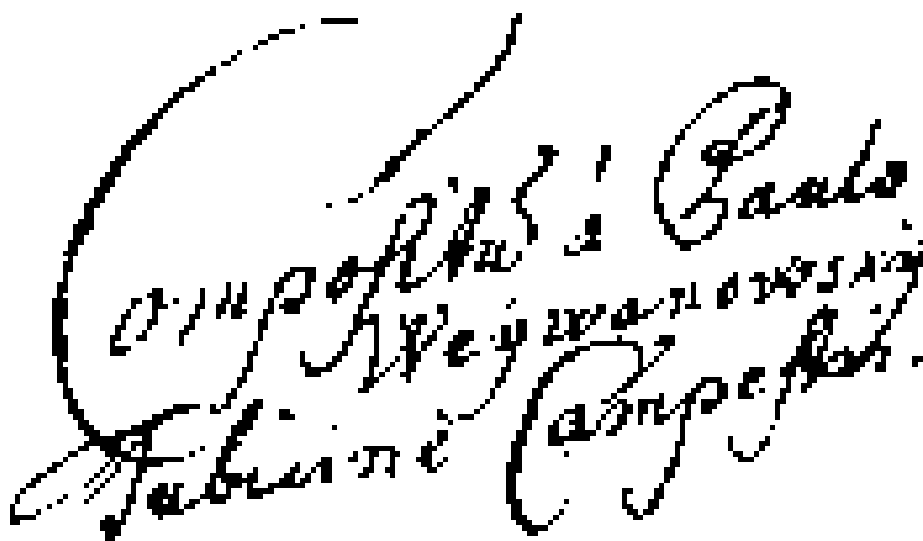
Roku 1670 převzal Vejvanovský též roli představeného biskupské kapely a stal se jedním z nejlépe placených dvorních zaměstnanců. Vlastnil řadu nemovitostí a byl váženým městským občanem i umělcem.

Po roce 1690 spolupracoval též na hudebním programu olomoucké katedrály sv. Václava. Vejvanovský zemřel 24. července 1693. V záznamu o pohřbu je uveden věk 60 let.

V roce 1949 byla v Kroměříži založena „Konzervatoř Pavla Josefa Vejvanovského“, poskytující střední a vyšší hudební vzdělání.

Pavel Josef Vejvanovský své partitury podepisoval jako „polní trubač“. Vytvořil obsáhlé, převážně orchestrální dílo, nejčastěji s bohatým obsazením dechových nástrojů. Skládal jak světskou (sonáty, serenády, balety), tak chrámovou hudbu (sonáty, mše, žalmy, litanie, atd.).

Celkový počet Vejvanovského děl se odhaduje přibližně na 120 opusů. Skladatel současně vlastnil rozsáhlou sbírku hudební literatury, v níž mnohé skladby nejsou signovány a přes výzkumy odborníků zůstává celá řada z nich stále předmětem sporů o autorství. V současné době je celé dílo Pavla Josefa Vejvanovského uchováno v kroměřížském hudebním archivu.

Podpis Pavla Josefa Vejvanovského